

и ся прѣвѣнѣхътѣ еднѣжъ за сякога Австрійскы-ты интригы въ Турско. Нѣ тя въ мѣдрость-тѣ си позна, че това е интрига, и запо-вѣда да му земѣтъ клеветническѣ-тѣ главѣ. Тогава съществуваніе-то на Охридскѣ-тѣ Патриаршіѣ ся позакрѣпи още 50 години, слѣдъ кои-то най-послѣ братанецъ-тѣ му сполучилъ пѣкъ чрѣзъ казни-ты на Гръцкыя Патриархъ Самуила, да ѣ довърши (16. Яннуарія 1767 г.), и да си сполучятъ Гръци-ти многожеланѣ-тѣ цѣль.

16-ый Яннуарія 1767 годинѣ бѣше день-тѣ, кога-то послѣд-ній тамошенъ Българскы Патриархъ Арсеній колѣничилъ прѣдъ лукаваго Самуила, и подписалъ унищоженіе-то на тѣзи нашѣ драго-цѣнность, съ условіе да му остави само Българскѣ-тѣ епархіѣ отъ неѣ, та да ся прѣхранва, нѣ и отъ тамъ Гръцка-та злоба и коварство скоро го прощдили и заточили въ Св. Горѣ, дѣто въ Зографскыя на Карея конакъ си довършилъ многострадалныя животъ на 1793 г., и си оставилъ труженическы-ты мощы да почивать въ основы-ты на тамошнѣ-тѣ черковѣ.

Като ся унищожѣ вече и послѣдня-та тая наши Патриаршія, то ся присѣдинили и митрополи-ты ѣ (на силѣ си даватъ остав-кы-ты пастыри-ты имѣ) на Гръцкѣ-тѣ патриканѣ, и имя-то ѣ Охридска Патриаршія ся затрыло съвсѣмъ, отъ страхъ да не възбуди пакъ желаніе-то ни единъ день, за да си ѣ подновимъ. Тя ся при-сѣдинява на Прѣспянскѣ-тѣ Митрополіѣ, и ѣ измѣнявать първо-то подраздѣланіе на митрополиты-ты, урядашецъ ѣ слѣдующы-ты: 1) Прѣспянскѣ, 2) Костурскѣ, 3) Пелагонійскѣ, 4) Сисанійскѣ и Сиатистскѣ, 5) Струмицкѣ, 6) Бератскѣ, 7) Горскѣ и Диррахійскѣ, 8) Воденскѣ, 9) Горицкѣ и Селасфорскѣ, 10) Гребенскѣ, 11) Мъгленскѣ и 12) Дебърскѣ. Намѣщатъ ся вече Гръци по сичкы-ты тѣхны сѣдалища, и отварятъ вредомъ по Българскы-ты епар-хіи свои-ты училища съ цѣль, да ны погърчатъ, както до нѣйдѣ даже и сѣ сполучили. — И до днесъ не можѣтъ да ся очистятъ отъ тѣзи заразѣ наши-ти братія, Македонскы Българе.

Нѣ милостивый Богъ нещѣ за дълго да ны остави тѣѣ обез-правданы, чю наши-ты тегла и въздышкы, и ны удостоява съ своѣ-тѣ милость за новъ животъ, като ны зове чрѣзъ правдолю-біе-то на своя помазаникъ, честитыя ни Султанъ, да си нарядимъ пакъ своѣ-тѣ черковѣ, по-отстѣпены-ты ни правдины въ высокыя Неговъ Фирманъ (1870 Февр. 28).

Сичкы-ты патриарси, кои-то сѣ святителствували надъ уни-щоженѣ-тѣ Охридскѣ патриаршіѣ, отъ подновяваніе-то на Българско-то царство въ врѣмя на Асѣневци-ты (1185 г.) до нейно-то